

ter kunst er langt bedre end et direkte tilskud til kunstnerne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Men det er jo stadig væk interessant nok, også i lyset af de nedskæringer, der har ligget i finansloven, som netop er blevet vedtaget, at finde ud af, hvordan man vil tilgodese kunstnere.

Det her er et forslag, som ifølge fru Ester Larsen først og fremmest vil tilgodese de etablerede kunstnere. Jeg har også svært ved at se, hvilken logik der kunne sige andet, end at de kunstnere, hvis navne er kendte i forvejen, trods alt vil være dem, der får solgt mest til virksomhederne på denne her konto.

Fru Ester Larsen gav udtryk for, at man ville kompensere, så man også fik lidt bedre plads til vækstlaget, de ukendte og de nye kunstnere. Hvordan ønsker man at gøre det? Jeg vil høre den konservative ordfører: Er det ved nye skatteforslag, andre kulturpolitiske forslag, eller hvordan ønsker man at støtte det vækstlag, hvis man altså deler fru Ester Larsens synspunkter?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er jeg godt nok hverken ordfører på det her forslag eller kulturordfører for Det Konservative Folkeparti, men så vidt jeg er orienteret, har vi stadig væk masser af gode støttemuligheder for kunsten i Danmark.

Nu er jeg jo ikke kulturordfører, så jeg vil ikke komme med en lang redegørelse, men så vidt jeg ved, er der stadig væk rimelige muligheder for at blive støttet som kunstner her i landet.

Ud over det så mener jeg faktisk, at når man stimulerer købet af dansk kunst, bliver det mere interessant at være kunstner, og der bliver også sat et større fokus på selve det at købe kunst. Det er jeg helt sikker på også vil hjælpe de kunstnere, der er på vej op, som jo kan se, at der er muligheder for, hvis man kan sælge sig selv til virksomhederne, at få solgt mere kunst, end man har kunnet før. Det er jeg sikker på er til glæde for alle dem, der får solgt mere kunst.

Kl. 19.20

Morten Homann (SF):

Det er to spændende forslag, som vi behandler her. Og jeg lægger netop vægt på, at der er tale om to forslag, for ud over at begge dele lugter lidt af kultur, er det svært at se, hvad de har fælles. Derfor vil jeg egentlig opfordre til og også

stille forslag om, at man deler forslaget op i to, som vi kan give hver sin behandling, hvor vi lægger vægt på styrker og ulemper i hvert forslag.

Til det ene forslag, forslaget om hæderspriser, vil jeg sige, at vi opfatter det i SF som en god idé at udvide adgangen til at skattefritage hæderspriser på de betingelser, som ligger i forslaget. Det kultur- og skattepolitiske forslag synes vi er en god idé.

Det andet forslag, som i øvrigt ikke har meget med det første at gøre, men har sneget sig ind på samme stykke papir, har vi det noget mere besværligt med.

Jeg synes, at det er synd og skam at sige, at man på den ene side ønsker at skabe et simpelt og gennemskueligt skattesystem og så på den anden side indfører den ene regel efter den anden, som gør skattesystemet mere og mere uigennemsigtigt og åbner flere og flere muligheder for, at der kan ske forskellige former for fiksfakserier med skattesystemet, men lad nu det ligge.

Jeg mener, der er to hovedargumenter imod den anden del af forslaget:

For det første er det en i mine øjne fuldstændig vanvittig måde at bruge afskrivningsbegrebet på. Jeg har svært ved at se, hvad det er for en værdiforringelse, der kommer til at foregå, hvis man køber et maleri og hænger det op på virksomhedens vægge eller køber en skulptur og stiller den op. Det næste forslag, vi måske kan vente fra skatteministerens side, er så, at hvis man også investerer i en god fransk rødvin, kan man også afskrive den, for sandsynligheden for, at en god fransk rødvin bliver værdiforringet år for år, er vel nogenlunde den samme som sandsynligheden for, at der sker værdiforringelse på kunst.

Så jeg vil sige, at det er en meget, meget kreativ benyttelse af afskrivningsbegrebet. Det synes jeg er synd og skam, og det bidrager i hvert fald ikke til at gøre skattesystemet mere gennemskueligt.

Så kan man diskutere, om skattepolitikken er det rette redskab til at løse den samfundsopgave, der ligger i at støtte kunstnerne. Og hvis man endelig skal gøre det, kan man spørge, om den rigtige måde at gøre det på er at støtte efterspørgselssiden frem for at støtte udbudssiden direkte, og om det ikke er en mere præcis måde at bruge skattesystemet på. Derfor synes jeg i hvert fald, at det skattepolitiske er et meget svagt forslag.